

AESCHYLI

AGAMEMNONEM

RECENSUIT, NOTAS ADJECIT

C. WEYRAUCH.

VRATISLAVIAE.

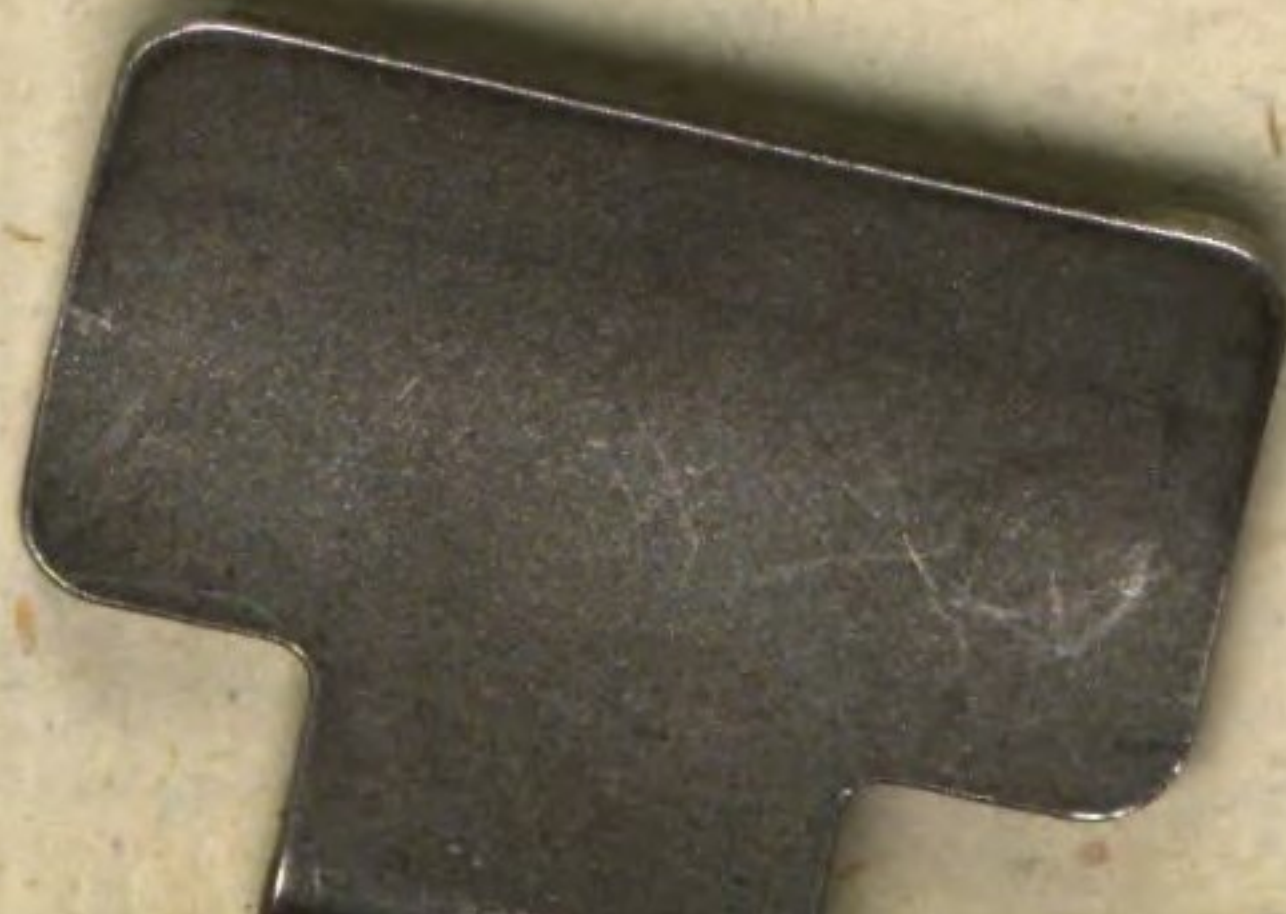
MARUSCHKE ET BERENDT.

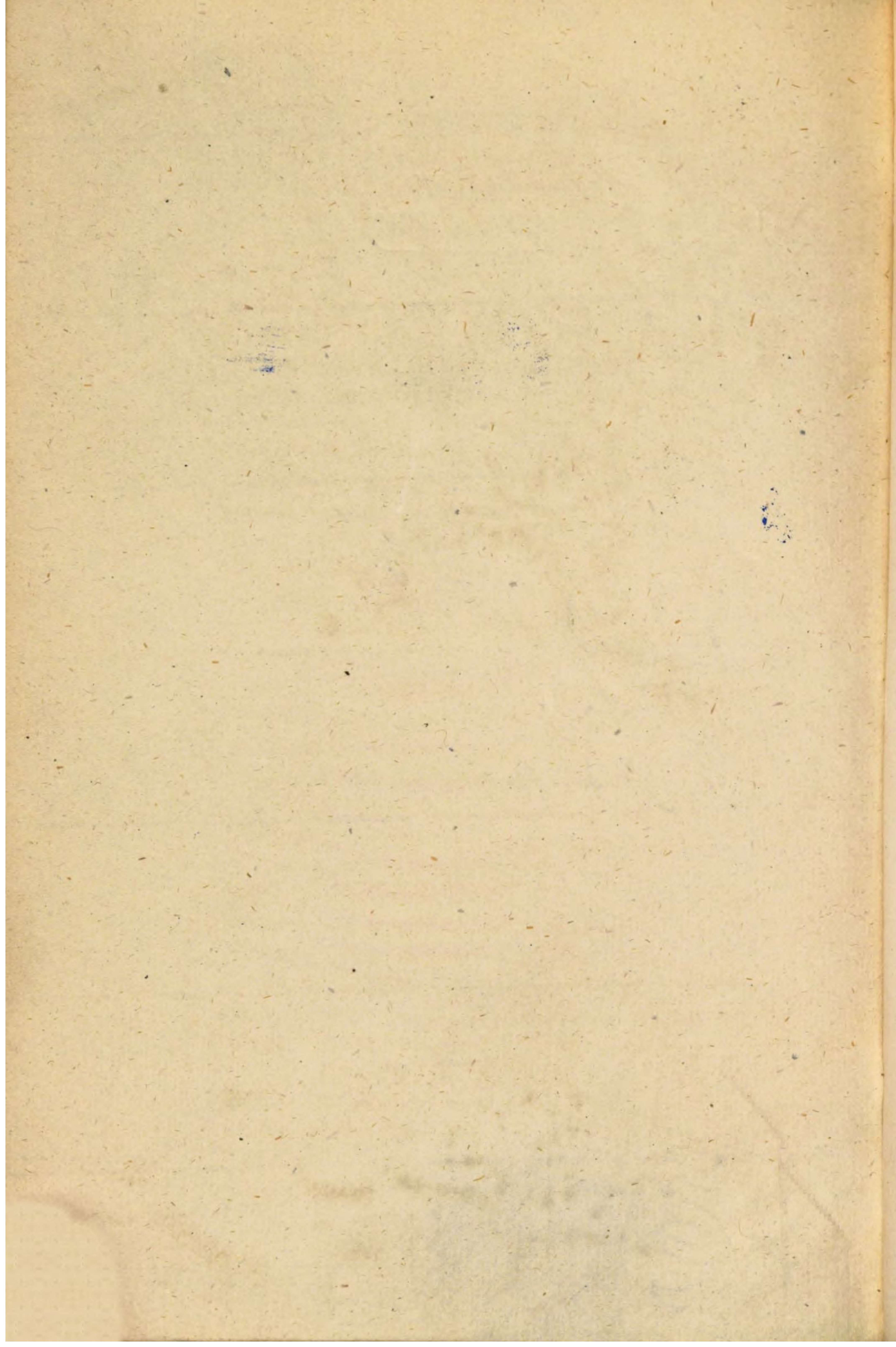
1868.

105 - A.

A. gr. a. 81

Aeschylus

AESCHYLI

AGAMEMNONEM

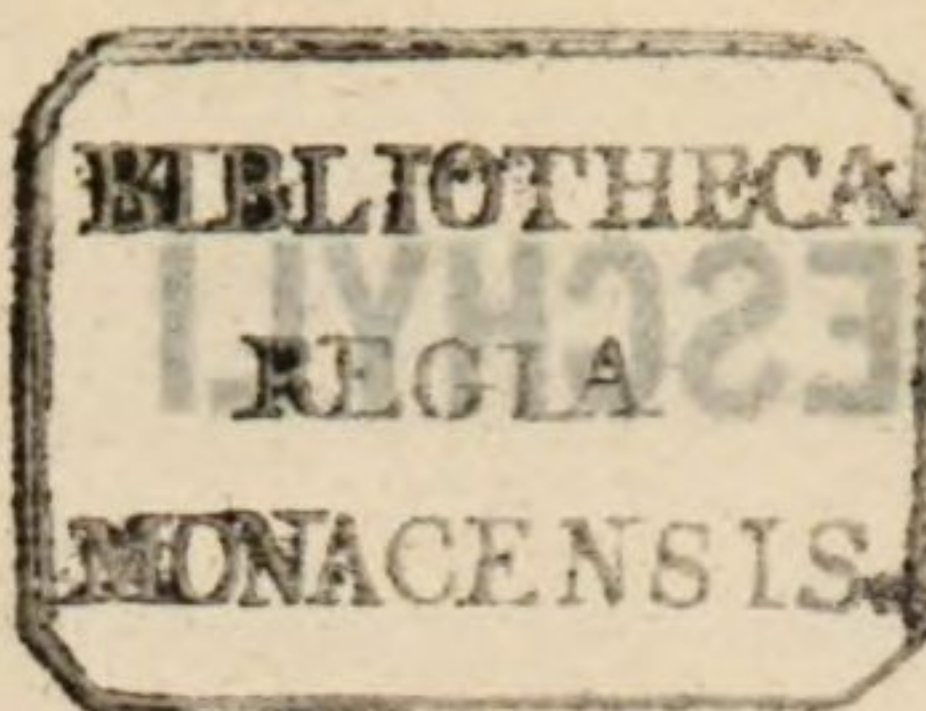
RECENSUIT, NOTAS ADJECIT

C. WEYBRAUCH.

VRATISLAVIAE.

MARUSCHKE ET BERENDT.

—
1868.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

1802

ΦΥΛΑΣ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι.
 [ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν].
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
 ἀλώσιμόν τε βᾶξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνήν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην,
 τί μήν; φόβος γὰρ ἂνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
 ὅταν δ' αἰδεῖν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλάω τότε οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
 οὐχ ὥς τὰ πρόσθ' ἄριστα δεσποτουμένου
 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
 εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
 ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
 φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
 πολλῶν ἐν Ἀργεῖ, τῇσδε συμφορᾶς χάριν.
 ἰοῦ ἰοῦ.
 Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημανῶ τορῶς

5

10

15

20

25

εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
 ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
 ἐπορθιάζειν, εἵπερ Ἴλιου πόλις
 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
 τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῇ χέρα
 ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί. 35
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
 βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
 σαφέστατ' ἄν λέξειεν. ὡς ἐκὼν ἐγὼ
 μαθοῦσιν αὐδῶ κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
 μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
 διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
 τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
 στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην 45
 τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 ἦσαν, στρατιῶτιν ἀρωγὴν,
 μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
 τρόπον αἰγυπιῶν,
 οἷτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων 50
 ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται
 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιοτήρη
 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες
 ὕπατος δ' αἶων ἢ τις Ἀπόλλων 55
 ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
 γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
 ὕστερόποινον
 πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
 οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος

Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
 γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
 κάμακος θήσων
 Δαναοῖσιν Τρωσὶ θ' ὁμοίως.
 ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὔθ' ὑποκάων οὔθ' ὑπολείβων
 οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν 70
 ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότε ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν ἰσχὺν
 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
 ἐντὸς ἀνάσσω
 ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι θοῦρος.
 τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς 80
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τίνος ἀγγελίας
 πευθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
 βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.

τούτων λέξαις ὅ τι καὶ δυνατόν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ σαίνουσ'
 ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
 τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.
 κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον τέρας αἴσιον ἀνδρῶν
 ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεΐει 105
 πειθῶ μολπᾶν,
 ἀλκᾶ σύμφυτος αἰών·
 ὅπως Ἀχαιῶν δὲ θρόνον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
 ξύμφρονα τάγαν 110
 πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτωρ
 θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινός, ὃ
 τ' ἐξόπιν ἀργᾶς, 115
 φανέντες ἵκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
 παμπρέπτοις ἐν ἔδραισι,
 βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
 βλαβέντα λισσθίων δρόμων. 120
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι πιστοὺς
 Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
 πομπᾶς τ' ἀρχούς·
 οὕτω δ' εἶπε τεράζων· 125
 „χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῇ
 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον· 130
 σῖον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στό-
 μιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἀρτεμις ἀγνὰ
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς 136
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισι·

στρυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν·
 αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 τόσον περ εὐφρων Ἐκάτα 140
 δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβρικάλοισιν, Ἰήιε Δάλιε Παιάν,
 μὴ τινὰς ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας
 ἀπλοίας
 τεύξη, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν',
 ἄδαιτον,
 νεικέων τέκτονα σύμφυτον αἰνῶν,
 οὐ δεισήμερον. μίμνει γὰρ φοβερά παλίνορτος
 οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος. 155
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις.
 τοῖς δ' ὁμόφωνον
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω. 159
 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κε-
 κλημένῳ,
 τοῦτό νιν προσεννέπω.
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι πάντ' ἐπισταθμώμενος 164
 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ ματᾶν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
 οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, παρμάχῳ θράσει
 βρύων,
 οὐ λελέγεται πρὶν ὦν. 170
 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφν, τριακτῆρος οἴχεται τυχῶν.
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. 175
 τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώσαντα, τὸν πάθει μά-
 θος
 θέντα κυρίως ἔχειν.
 στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας 179
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σω-
 φρονεῖν.

δαιμόνων δέ που χάρις
 βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
 041 καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν, 184
 μάντιν οὔτινα ψέγων,
 ἔμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
 εὖτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιϊκὸς λεώς,
 200 Χαλκίδος πέραν ἔχων 190
 παλιρρόχθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·
 πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
 κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
 βροτῶν ἄλαι, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
 παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι 196
 251 τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθυτέρον πρόμοισιν 200
 851 μάντις ἔκλαγξεν προφέρων Ἀρτεμιν, ὥστε χθό-
 -38 να βάν-
 τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεΐδας δάκρυ μὴ κα-
 τασχεῖν.
 101 ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φωνῶν 205
 „βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
 βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
 1309 μιαίνων παρθενοσφάγοισι
 πόροις πατρώους χέρας πέλας βωμοῦ. 210
 170 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόνανς γένωμαι
 ξυμμαχίας ἁμαρτῶν;
 251 παυσανέμου γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος
 -39 ὄρ- 215
 γὰρ περιόργως ἐπιθυμεῖ θεός. εὖ γὰρ εἶη.“
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον
 871 φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν
 -50 ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν 220

181—183.=184—191

218—227.=228—237.

τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνων.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτις
 τάλαινα παρακοπὰ
 πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
 θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποιῶν πολέ-
 μων ἄρωγαν 226

καὶ προτέλεια ναῶν.
 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένοιόν τ'
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 230

φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπετῇ
 παντὶ θυμῷ προνωπῇ.
 λαβεῖν ἀέρδην, στόματός τε καλλιπρώρου φυλα-
 κᾶ κατασχεῖν 236

φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
 βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
 κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτῆρων ἀπ' ὄμματος βέλει φι-
 λοίκτῳ, 240

πρέπουσά θ', ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμελψεν, ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρὸς
 φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον 245

παιᾶνα φίλως ἐτίμα, —
 τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
 τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.

Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ
 μέλλον δ' 250

ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις, πρὸ χαιρέτῳ·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.

τοροῖς γὰρ ἥξει σύν ὄρθρος αὐγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὡς

238—246.=247—257.

πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὥς
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας 256
γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

ἦκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260

σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἄν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265

πεύσει δὲ χάσμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΑ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. 270

ΚΑ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστόν; ἐστὶ τῶνδ' εἰ σοὶ τέκμαρ;

ΚΑ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟ. πότῃ δ' ὄνειρων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις;

ΚΑ. οὐ δόξαν ἄν λάβοιμι βριζούσης φρενός. 275

ΧΟ. ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΑ. παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΑ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἄν ἀγγέλλων τάχως; 280

ΚΑ. Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς

ἐπεμπεν· Ἰδῃ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας

Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον

Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 285

ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,

ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονήν,

πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,

σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·

- ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω 290
 νικώμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
 ἑκάς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοάς
 Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω 295
 γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός. 300
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
 φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον 305
 ὠτρυνε θεσμόν μῆχαρ ἴζεσθαι πυρός.
 πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
 φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
 φλέγουσιν· εἴτ' ἔσκηψεν, ἔς τ' ἀφίκετο
 Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπὰς·
 κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος 310
 φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
 τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδιφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
 τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω 315
 ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
- ΧΟ.** θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
 λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἄποθαυμάσαι
 διανεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.
- ΚΑ.** Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. 320
 οἶμαι βοήν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταύτῳ κύτει
 διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλῳ, προσεννέποις.
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα 325
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.

οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
 παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330
 νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον
 ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
 ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335
 δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὥς δὲ δαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 ἐλόντες οὐκ ἂν οὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν. 340
 ἔρως δὲ μὴ τις πρότερον ἐμπίπτει στρατῷ
 πορθεῖν ἢ μὴ χρη, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμου σωτηρίας
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖς δ' οὐκ ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
 ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην. 350
 XO. γύναι, κατ' ἄνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι,
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νύξ φίλια 355
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρά,
 ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 [μέγα δουλείας]
 γάγγαμον ἄτης παναλώτου. 360

Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπέρ ἄστρον 365
 βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.
 Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
 ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφατις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν 370
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐγγενὴς
 ἀτολμήτων Ἄρη 375
 πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
 φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν
 ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον, ὥστ'
 ἀπαρκεῖν
 εὖ πραπίδων λαχόντι. 380
 οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 λακτίσαντι μέγαν Δίῃας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.
 βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, 385
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον 390
 τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει
 δικαιωθείς, ἐπεὶ
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεῖς, 395
 λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν· τῶνδ' ἐπί-
 στροφον δὲ
 φᾶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
 οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν

ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν 400
 ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός,
 λιπούσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
 κλόνους λογχῆμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλίσμους,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν 406
 βέβακε ῥίμφᾳ διὰ πυλᾶν
 ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
 τάδ' ἐννέποντες δόμων προφήται·
 ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι, 410
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
 ἄδιστ' ἀφειμένων ἰδεῖν.
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας 415
 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
 ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
 ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμον' ἐς 420
 πάρεισιν δόκαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
 παραλλάξασα διὰ χειρῶν,
 βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον 425
 πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχῃ
 τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα,
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς συνορμένοις 430
 πένθεια πλησικάρδιος
 δόμων ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
 οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν 434
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται.
 ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμαίων 437
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός
 πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου 440

φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων
 λέβητας εὐθέτους.
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς 445
 μάχης ἴδρις, τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
 ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. τάδε σιγὰ τις βαῦ-
 ζει. φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει προδίοις
 Ἀτρεΐδαις. 451
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 ἔμμορφοι κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
 βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· 456
 δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
 μέριμνα νυκτηρεφές. 460
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἑρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ
 τριβᾶ βίου τιθεῖσ' ἀμανρόν, ἐν δ' αἵ- 465
 στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκὰ· τὸ δ' ὑπερκόπως
 κλύειν
 εὖ βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσοις Διόθεν κεραυνός.
 κρίνω δ' ἀφθονον ὄλβον. 471
 μήτ' εἶην πτολιπόρθης
 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλούς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
 πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου 475
 πόλιν διήκει θοὰ
 βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 τίς οἶδεν, εἴτε θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 τίς ὦδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος.
 φλογὸς παραγγέλμασιν 480
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
 ἀλλαγᾶ λόγου καμεῖν;
 γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.

πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται 485
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

ΚΑ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων 490
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κῆρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατὰσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις 495
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὥς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίω φλόγα
ῦλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρὸς,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέρῃ λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. 500

ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών. 505
οὐ γάρ ποτ' ἠΰχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιος τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη· 510
ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κῆρυκα, κηρύκων σέβας, 515
ἥρως τε τοὺς πέμπσαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, παιδροῖσι καὶ νῦν ὄμμασι 520

δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κτασκάψαντα τοῦ δικηφόρου 525
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δ' αἵστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ 530
 ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν. Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
 τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον 535
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
 ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
 ΚΠ. χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῷ θεοῖς.
 ΧΟ. ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν, 540
 ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὑπο.
 ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
 ΚΠ. πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
 ΧΟ. τῶν ἀντερῶντων ἡμέρῳ πεπληγμένοι.
 ΚΠ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις. 545
 ΧΟ. ὥς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
 ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
 ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
 ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
 ΧΟ. ὥς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. 550
 ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
 τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
 τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλήν θεῶν
 ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ κακὰ στρατοῦ,
 σπαρνὰς παρήξεις καὶ δυσανλίας, τί δ' οὐ

στένοντες, οὐ κλάοντες ἡματος μέρος;
 τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλέον στύγος·
 εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν.
 ἐξ οὐρανοῦ δὲ καπὸ γῆς λειμωνίας 560
 δρόσοι κατεψάζον, ἔμπεδον σίνος
 ἐσθμημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
 χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
 οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 ἢ θάλλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
 κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὖδοι πεσών·
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἔνασθῆναι μέλιν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, 570
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν συμφορὰς καταξιῶ.
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
 ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει 575
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 „Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.“
 τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν 580
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
 ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναῖνομαι.
 αἰεὶ γὰρ ἤβᾱ νοῦς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλιν 585
 εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
 ΚΑ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
 ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, „φρυκτωρῶν δία 590
 πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθησθαι δοκεῖς;
 ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἰρεσθαι κέαρ.“

- λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗς' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθνον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν 595
 ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἑδραῖς
 θυηφάγον κομοῦντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν 600
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγελτον πόσει·
 ἦκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει· 605
 γυναιῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολῶν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείραςαν ἐν μήκει χρόνου. 610
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίπογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
 ΚΗ. τοιόσδε κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσχροὺς ὥς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
 ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι, 615
 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπε, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
 ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ 620
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
 ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τᾶληθῇ τύχοις;
 σχισθίντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε.
 ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
 αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω. 625
 ΧΟ. πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
 ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
 ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.

μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω,

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος 630
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδείς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλήν τοῦ τρέφοντος Ἑλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ; 635

ΚΠ. εὐφημον ἤμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλω
γλώσση μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπενκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δήμιον τυχεῖν, 640

πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάλιστα, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρόπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑρινύων. 645

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἤκοντα πρὸς χαίρουσαν εὖεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν, 650

πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήναι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βία 655

χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβρυκτύπου,
ᾧχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοστρόβου
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις. 660

ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξηγῆσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,

ὥς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν 665
 μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
 λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου. 670
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. 675
 εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
 οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τᾶληθῇ κλύων. 680
ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —
 μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρῶμεν προνοίαισι τοῦ πεπρω-
 μένου
 γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; — 685
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῇ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ
 πρεπόντως
 ἐλέναυς, ἑλάνδρος, ἐλέπτολις,
 ἐκ τῶν ἀβροπῆνων 690
 προκαλυμμάτων ἐπλευσε ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ κατ' ἶχνος
 πλατὰν ἄφαντον 695
 κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφυλλοὺς
 δι' ἔριν αἱματόεσαν.
 Ἴλιῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων 700
 μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρω χρόνῳ
 καὶ ξυνεστίου Διὸς
 πρᾶσσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως
 τίοντας, 706
 ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρρεπεν

γαμβροῖσιν αἰεῖδεν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις
 γεραιὰ 710
 πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκουσα Πάριν
 τὸν αἰνόλεκτρον,
 παμπορθῇ πολύθρηνον αἰῶνα, φίλων πολιτᾶν
 μέλεον αἰμ' ἀνατλάσα. 715
 ἔθρεψεν δὲ λέοντος
 ἱνιν δόμοις ἀγάλακτον
 οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
 ἐν βιότου προτελείοις 720
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 πολέα δ' ἔσθ' ἐν ἀγκάλαις
 νεοτρόφου τέκνου δίκαν, 724
 φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαῖνων τε γαστροῖς ἀνάγ-
 καις.
 χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν 727
 ἔθος τρόπους τε τοκῆων,
 χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων
 μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις 730
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν.
 αἷματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
 ἄμαχον ἄλγος οἰκείταις
 μέγα σίνος πολύκτονον. 734
 ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.
 πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλίου πόλιν 737
 λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, 740
 ἀκασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλούτου,
 μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 θελξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τε-
 λευτάς, 745
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος συμμένα Πριαμίδαισιν,
 πομπᾷ Διὸς ξενίου,

νυμφόκλαυτος Ἑρινύς.
 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος 750
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
 τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
 ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει 755
 βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ
 ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
 οἴκων γὰρ εὐθυδίκων 761
 καλλίπαις πότμος αἰεί.
 φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
 ζουσιν ἐν κακοῖς βροτῶν 765
 ὕβριν τότ' ἢ τόθ' ὅτε τὸ κύριον μόλη
 φάος τόκου,
 δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερρον
 θράσος μελαίνας μελάθροισιν Ἄτας, 770
 εἰδομέναν τοκεῦσιν.
 Δίκη δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
 τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει. 775
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν
 παλιντρόποις
 ὄμμασι λιποῦσ', ὅσια πρὸς ἐμολε δύναμιν οὐ
 σέβουσα πλούτου παράσημον αἶνω. 780
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.
 ἄγε δὴ, βνσιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
 Ἄτρεως γένεθλον,
 πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω 785
 μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν 790
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης

737—749.=750—762.

763—772=773—782.

οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
τὰ δοκοῦντ' εὖφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότῃτι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιάν
Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων
θράσος οὐδὲν ὅσιον
ἀνδράσι θνητοῖσι κομίζων.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως 805
εὖφρων πόνος εὖ τελέσασι.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπενθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 810
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορὰς 815
εἰς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπίς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῃ.
καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δέ 820
σποδὸς προπέμπει πίνοντας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπεὶ περ ἄρπαγὰς ὑπερκόπως
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὔνεκα
πόλιν διημάθυεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς 825
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πηλεάδων δύσιν·

ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὤμησης λέων
 ἄδην ἐλείξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων 830
 καὶ φημι ταῦτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόγου σέβειν.
 δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον, 835
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
 εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 ὁμιλίας κάτοπτρον, εἶδωλον σκιᾶς,
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. 840
 μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει 845
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
 ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
 πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. 850
 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
 ΚΑ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 855
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 τὸ τάριχος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 μαθοῦσ', ἐμμαντῆς δύσφορον λέξω βίον
 τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίου, 860
 τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἐκπαχλον κακόν,

πολλάς κλύουσας κληδόνας παλιγκότους·
 καὶ τὸν μὲν ἤκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
 κίκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις. 865
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγγανεν
 ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτει, 'τέτρωτ' ἂν δικτύου πλέω λέγειν.
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι
 τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
 [πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω.]
 χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
 ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανῶν μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
 πολλάς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης 875
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένας.
 ἐκ τῶνδ' ἐτοιμὰς παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων
 ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος 880
 Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίου σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγῶν.
 ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω
 τὰς ἀμφί σοι κλάουσα λαμπτηρουχίας 890
 ἀτμηκλήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασι
 λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
 ὀρώσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ 895
 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδ' ἐμὸν σταθμῶν κύνα,
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,

- ἀκτὴν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
 κάλλιστον ἤμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος, 900
 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
 τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 τοιοῖσδ' ἐτοίμῳ νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἤνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα, 905
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
 δμῳαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
 πέδον κελεύθου στορνύναι πετάσμασιν;
 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστροφτος πόρος 910
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὥς ἂν ἡγῆται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνω νικωμένη
 θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.
- ΑΓ.* Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ· 915
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρηὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας
 καὶ τ' ἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
 χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί, 920
 μηδ' εἴμασι στρώσας ἐπίφθορον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου
 λέγω κατ' ἀνδρᾶ, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. 925
 χωρὶς ποδοπήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρηὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὖεστοῖ φίλῃ.
 εἶπον, τάδ' ὥς πράσσοιμ' ἄνευ θάρσους ἐγώ. 930
- ΚΛ.* καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί,
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. ἡϋξω θεοῖς δείσας ἄρ' ὧδ' ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. εἶπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

- ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; 935
 ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ,
 ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
 ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
 ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
 ΑΓ. οὗτοι γυναικὸς ἐστὶν ἱμεῖρεν μάχης. 940
 ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρόπει.
 ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
 ΚΛ. πιθοῦ κράτος μὴν σὸν παρεῖς ἐκὼν ἐμοί.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
 λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός. 945
 010 καὶ τοῖσδ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν ὄρματος βάλοι φθόνος.
 πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν ποσὶν
 φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τοῦμόν μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρηνεμένως 950
 010 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
 αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο. 955
 020 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
 ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς. 960
 020 οἴκῳ δ' ὑπάρχει τῷδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
 ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν ἠϋξάμην,
 δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη. 965
 030 ῥίξης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
 σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
 θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970

οἶνον, τότε ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστροφωμένου.
 Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἂν μέλλης τελεῖν.
 ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α 975
 δεῖμα προστατήριον
 καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
 μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά,
 οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν 980
 δυσκρίτων ὄνειράτων
 θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;
 τρόμος δ' ἐπεὶ προμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς
 ψάμμον εἰς ἄκατοι πορεύθησαν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον 985
 ὦρτο ναυβάτας στρατός. ἀντ. α
 πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
 νόστον, αὐτόμαρτυς ὢν·
 τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὕμνωδεῖ 990
 θρῆνον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 ἐλπίδος φίλον θράσος.
 σπλάγχνα δ' οὗτοι ματᾶζει ποτ'· ἐκδίοις
 φρεσὶν 995
 τελεσφόροις δῖνα κυκλούμενον κέαρ.
 εὐχομαι δὲ τάδ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. 1000
 μάλα τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείας
 ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ἄγαν
 γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
 καὶ πότμος εὐθυπορῶν ἀνδρὸς 1005
 τὸ δίκας τελέως
 προσέπαισεν ἄφαντον ἐς ἔρμα.
 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων στρ. β
 κτησίων ὄκνος βαλὼν
 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 1010
 975—987=988—1000
 1008—1017=1025—34.

- οὐκ ἔδν πρόπας δ' ὅμως
 πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε καὶ
 ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν 1016
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
 τὸ δ' ἐπὶ χθόν' ἅπαξ θανάσιμον ἀνδρὸς ἀντις.
 προπάροιθε πέσον μέλαν αἷμα τίς ἄν 1020
 πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
 τὸν Παιῶν' εὖτε τὸν ὀρθοδαῆ
 φθιμένων ἀνάγειν
 Ζεὺς αἰῶνος κατέπαυσεν.
 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα ἀντισ. β 1025
 μοῖρα μοῦσαν ἐκ θεῶν
 εἶογε μὴ πλεον φέρειν,
 προφθάσασα καρδία
 γλῶσσαν ἄν τάδ' ἐξέχει.
 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει 1030
 θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καί-
 ριον ἐκτολυπεύσειν
 ζωπυρουμένας φρενός.
 ΚΑ. εἶσω κομίζου καὶ σὺ, Κασάνδραν λέγω, 1035
 ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκιμήνης ποτὲ 1040
 προθέντα τλῆναι δουλίας τροφῆς τυχεῖν.
 εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 οἱ δ' οὐ ποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
 ὥμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. 1045
 ἔχεις παρ' ἡμῶν, οἰάπερ νομίζεται.
 ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
 ἐντὸς γὰρ οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 πείθοι ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΑ. ἀλλ' εἵπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην 1050
ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη
ἔσω φρενῶν, λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστῶτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΑ. οὗτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴν πάρα 1055
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς φλόγας πυρὸς,
ὥς οὐποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον, 1060
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερσί.

ΧΟ. ἐρμηνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι. τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΑ. ἢ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον 1065
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἵματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψας ἀτιμασθήσομαι.
ἐγὼ δ', ἐποικτεῖρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας ὄχον, 1070
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὅτοτοτοῖ τοτοῖ δᾶ.

Ἀπόλλων Ἀπόλλων.

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. 1075

ΚΑ. ὅτοτοτοῖ τοτοῖ δᾶ.

Ἀπόλλων Ἀπόλλων.

ΧΟ. ἢ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑ. Ἀπόλλων Ἀπόλλων. 1080
ἀγνιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

1072 — 1075. = 1076 — 1079.

1080 — 1084. = 1085 — 1089.

- ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἄμφι τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.
- ΚΑ. Ἀπόλλων Ἀπόλλων. 1085
ἀγνιάτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἃ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
- ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθῃ.
- ΚΑ. μισόθεον, μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα 1090
αὐτόφρονά τε κακὰ κ' ἄρτάνας,
ἀνδροσφαγεῖον χαϊμάτων ῥαντήριον.
- ΧΟ. ἔοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
- ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· 1095
κλαόμενα τὰδε βρέφη, σφαγὰς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
- ΧΟ. ἢ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦσμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.
- ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μῆδεται; 1100
τί τόδ' ἄχος νέον μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλλὰ δ'
ἐκὰς ἀποστατεῖ.
- ΧΟ. τούτων ἄϊδρις εἰμι τῶν μαντευμάτων. 1105
ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
- ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ 1110
χερὸς ὀρέγματα.
- ΧΟ. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀπήχανῶ.
- ΚΑ. ἐὴ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἢ δίκτυόν τι Ἰδου; 1115

1090 — 1094. = 1095 — 1099.

1100 — 1106. = 1108 — 1113.

1114 — 1124. = 1125 — 1135.

- ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύννευνος, ἢ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
- ΧΟ. ποίαν Ἑρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος. 1120
ἐπὶ δὲ καρδίαν κροκοβαφῆς δράμε
σταγῶν, ὥστε γὰρ δορὶ πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
- ΚΛ. ἀᾶ, ἰδοὺ ἰδοὺ ἄπεχε τὰς βοὸς 1125
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
θενεῖ· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει
δολοφόνου λέβητος, τὸ πᾶν σοι λέγω.
- ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. 1131
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαί
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῶδοι
φόβον φέρουσιν μαθεῖν. 1135
- ΚΛ. ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ὑπ' ἔγχεος.
ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεν;
οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γάρ;
- ΧΟ. φρενομανῆς τις εἰ θεοφόρητος, ἀμφὶ δ' αὐτᾶς
θροεῖς 1141
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίनाῖς φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς ἀηδῶν
βίον. 1145
- ΚΛ. ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνοσ·
περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας·
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

1136 — 1145 = 1146 — 1155

ΧΟ. πόθεν ἐπισύτους θεοφόρους ἔχεις ματαίους
δύας, 1151

τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ὅμως ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμο-
νας; 1155

ΚΛ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν' ἤννυτόμαν
τροφαῖς·

νῦν δ' ἀμφὶ Κωπυτόν τε καὶ χερουσίους 1160
ὄχθους ἔοικα θεσπιωδέσειν τάχα.

ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
νεογνὸς ἂν θρόον μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὅπως ξίφει φοινίῳ
δυσάλγεϊ τύχῃ μινυρὰ καὶ ὀρόμενα, θαῦμά δ'
ἔμοι κλύειν. 1166

ΚΛ. ἰὼ πρόπυργοι θυεῖαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ' οὐδὲν
ἐπήρκεσαν 1170

τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμοὺς ἐν τάχει πέδον βαλῶ.

ΧΟ. ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
κακοφρονῶν σέ τις τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων 1175
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα. τέρμα δ'
ἀμνηχανῶ.

ΚΛ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς 1180
πνέων ἐρήξειν ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε τμήματος πολὺ
μείζω· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρομῶς ἵχνος κακῶν
ρίνηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.

1156—1166. = 1167—1177

τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφθογγος οὐκ εὐφωτος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὥς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων. 1190

ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
 πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν·
 εὐνάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἥμαρτον, ἥ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
 ἥ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων; 1195
 ἐκμαρτύρησον προνύμφας τὸ μ' εἰδέναι
 λόγῳ παλαιᾷς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
 παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου πύλιν 1200
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥστερ εἰ παρεστάταις.

ΚΛ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟ. μῶν καὶ θεὸς περ ἰμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΛ. προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσων πλέον. 1205

ΚΛ. ἀλλ' ἦν παλαιστής κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. ἥ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθέτην νόμῳ;

ΚΛ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟ. ἥδη τέχναισιν ἐνθεοῖς ἤρημένη;

ΚΛ. ἥδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ. 1210

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἀνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΛ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὥς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΛ. ἰοὺ ἰοὺ, ὦ ὦ κακά.

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος 1215

στροβεῖ ταρασσων φροϊμίσις κακοῖς φρένα

ὀρᾷτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους

νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι;

παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων. 1220

χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,

σὺν ἐντέροις τε σπλάγχχν', ἐποικτιστον γέμος,

- πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
 ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλευεῖν τινὰ
 λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
 οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη 1225
 ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
 νεῶν τ' ἑπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
 οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
 λέξασα κᾶκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
 ἄτης λαθραίου τεῦξέν οἱ κακῇ τύχῃ. 1230
 τοιάδε τόλμα, θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
 ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
 τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἥ Σκύλλαν τινὰ
 οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 θύους ἀναιδοῦς δαιτρόν, ἄσπονδόν τ' Ἄρη 1235
 φίλοις πνέουσαν; ὥς δ' ἐπωλολύξατο
 ἡ παντότολμος, ὥσπερ εἰ μάχης τροπῇ,
 δοκοῦσα χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μ' ἐν τάχει παρῶν 1240
 ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτεῖρας ἔρεῖς.
 ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα,
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245
 ΚΛ. Ἀγαμέμνονός σε φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
 ΧΟ. εὖφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
 ΚΛ. ἀλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
 ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
 ΚΛ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250
 ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
 ΚΛ. ἢ κάρτα τάρρα παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
 ΧΟ. τοὺς γὰρ τελοῦντας οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
 ΚΛ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῇ δ' ὅμως. 1255
 ΚΛ. παπαῖ, οἷον με πῦρ ἐπέρχεται δέμας
 ὁτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλόν, οἳ ἐγώ, ἐγώ.

αὐτὴ δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
 λύκῳ,λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσία,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὥς δὲ φάρμακον 1260
 τεύχουσα καμοῦ μισθὸν ἐνθήσει ποτῶ,
 καπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσσεσθαι φόνον.
 τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη; 1265
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ', ἐγὼ δ' ἄμ' ἔσομαι.
 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 χρηστηρίαν ἐσθήτ', ἐποπτεύσας γέ με 1270
 καὶ τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μαθεῖν
 καλουμένη δὲ, φοιτᾶς ὥς ἀγύρτρια,
 πτωχὸς τάλαινα λιμοθνήης ἥνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ 1275
 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
 θερμὸν κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
 οὐ μὲν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἥξει γάρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος, 1280
 μετροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
 ἄραρε γάρ τις ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
 ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένῳ πατρός. 1285
 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοκνος ὦδ' ἀναστένω;
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἴλιου πόλιν
 πράξασαν ὥς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶλον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
 ἰοῦσα καὶ γὼ τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. 1290
 Ἄϊδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὥς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων

- ἀπορροέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
- ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ 1295
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
- ΚΛ. οὐκ ἔστ' ἄλυσις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέω.
- ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
- ΚΛ. ἦκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐς' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
- ΚΛ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.
- ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
- ΚΛ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων. 1305
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
- ΚΛ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφρευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
- ΚΛ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἵματοσταγῇ.
- ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφροστίων. 1310
- ΚΛ. ὅμοιος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρόπει.
- ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
- ΚΛ. ἀλλ' εἴμι δὴ νόμοισι κωκύσας' ἐμὴν
 Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος.
 ἰὼ ξένοι. 1315
- οὗτοι δυσοίζω θάμνον ὥς ὄρνις φόβῳ,
 ἀλλ' ὥς θανούσῃ μαρτυρῇτέ μοι τόδε,
 ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
 ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 ἐπιξενούμαι ταῦτα δ' ὥς θανουμένη. 1320
- ΧΟ. ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρου.
- ΚΛ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρηῆνον θέλω
 ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 πρὸς ὕστατον φῶς, τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους
 ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῦ τίνειν ὁμῶς 1325
 δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
 ἰὼ βρότεια πράγματα· εὐτυχοῦντα μὲν
 σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ,
 βολαῖς ὑγρώσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.

καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολὺ. 1330

ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφν
 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
 μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνᾶν.

καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν 1335

μάκαρες Πριάμου·
 θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἶμ' ἀποτίσει
 καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων

ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει, 1340

τίς ποτ' ἄν εὖξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΟΥ ὁ ἄ.

οἶγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓ. ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος. 1345

β'. τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

γ'. ἀλλὰ κοινωσώμεθ', ἄν πως ἀσφαλῇ βουλευμάτ' ἧ

δ'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,

πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ε'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ 1350

καὶ πράγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.

ς'. καὶ γὰρ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὦν

ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ζ. ὁρᾶν πάρεστι· φοιμιιάζονται γὰρ ὡς

τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. 1355

η'. χρονίζομεν γὰρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος

πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερσί.

θ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω.

τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι.

ι'. καὶ γὰρ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ 1360

λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

ια'. ἧ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείζομεν

δόμων καταισχυντήρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ιβ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.

- 0281 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365
- ιγ'. ἢ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
- ιδ'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
- ιε'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι, 1370
τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
- ΚΔ.** πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν 1375
φάρξειεν, ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ὄγῶν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὔτῳ δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι· 1380
ὥς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δῖς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι 1385
0281 τρίτην ἔπενθίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὔτῳ τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
κακφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου, 1390
0281 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ διοςδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὥς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἂν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντως ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
0281 τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οἶν. 1396
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίῳν αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
- ΧΟ.** θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1400

- ΚΛ.** πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς 1405
 ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.
- ΧΟ.** τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἐδανὸν
 ἢ ποτὸν πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὄρμενον
 τόδ' ἐπέθου θύος, δαμοθρόους τ' ἀράς
 ἀπέδικες ἀπότημους; ἀπόπολις δ' ἔσει 1410
 μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
- ΚΛ.** νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
 καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 ὅς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἰ βοτοῦ μόρον, 1415
 μῆλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
 ὠδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χοῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
 μισμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
 ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
 [τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης]
 ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
 γνώσει διδαχθεὶς ὁψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν, 1425
- ΧΟ.** μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ' ἔλακες·
 ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται·
 λίπος ἔθ' αἱμάτων εἵμασιν ἐμπρέπειν.
 ἄτιτον ἔτι σὲ χοῆν στερομένην φίλων
 τύμμα τύμματι τίσαι. 1430
- ΚΛ.** καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
 μὰ τήν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
 Ἄτην Ἑρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
 οὐ μοι φόβον μέλαθρ' ἐς ἐλπίς ἐμπατεῖν,
 ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς 1435
- 1407—1411=1426—1430.

Αἴγισθος, ὥς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
 οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σμικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσήιδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος, 1440
 ἢ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
 πιστὴ ξύνευρος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
 ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1445
 κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν,
 εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟ. φεῦ, τίς ἄν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, μηδὲ δε-
 μνιοτήρης,

μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἄν ἡμῖν 1450
 Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
 φύλακος εὐμενεστάτου
 πολέα τλάντος γυναικὸς διαί;
 πρὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ἰὼ κατ' ἐπωνυμίαν Ἑλένα 1455
 μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
 ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίᾳ.
 νῦν δὲ τελείαν * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

ἢ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἀνιπτον,
 ἥτις ἦν τότε ἐν οἴκοις 1460
 ἔρις δάμαρτος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΑ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
 τοῖσδε βαρυνθεῖς·
 μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
 ὥς ἀνδρολέτειρ, ὥς μία πολλῶν 1465

1448—1454. = 1468—1474.

1455—1461. = 1537—1540.

ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας
ἄξυστατον ἄλγος ἔπραξε.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυίοισι Ταν-
ταλίδαισιν,

κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν 1470

καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.

ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν

κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς ἐκνόμως

ὕμνον αἶν' ἐπεύχεται.

ΚΛ. νῦν δ' ὠρθώσας στόματος γνώμην, 1475

τὸν τριπάχυντον

δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.

ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς

νεῖρῃ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι

τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. 1480

ΧΟ. ἧ μέγαν οἰκονόμον

δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,

φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. 1485

ἰὴ ἰὴ διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.

τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἐστίν;

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,

πῶς σε δακρύσω; 1490

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;

κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'

ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὦ μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

δολίῳ μόρῳ δαμείς 1495

ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμὸν.

μηκέτι λεχθῇ δ'

Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500

τοῦδ' ὁ παλαιὸς δορυμὺς ἀλάστωρ

1462 — 1467. = 1475 — 1480.

1481 — 1504. = 1505 — 1529.

Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟ. ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ 1505
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν
ἀλάστωρ.

βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων 1510
μέλας Ἀρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνα κουροβόρῳ παρήξει.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; 1515

κεῖσαι δ' Ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὦμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον 1520
δολίῳ μόρῳ δαμείς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.]

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν 1525

τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας.

ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Αἰδοῦ μεγαλαυχεῖτω,
ξιφοδηλήτῳ

θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν. 1530

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεῖς,
εὐπαλάμων μεριμνᾶν

ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.

δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ

τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει. 1535

Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης

πρὸς ἄλλαις θηγάναις μάχαιραν.

ἰὼ γὰ γὰ, εἴθε με δέξω,

- πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτας κατέχοντα χαμεύνην. 1540
- τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνας
ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκωκῦσαι
ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων 1545
μεγάλων ἀδίκως ἐπικραῖναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
σὺν δάκρυσιν ἰάπτων
ἀλαθεία φρενῶν πονήσει; 1550
- ΚΑ.** οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * *
* * * * *
- ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555
θυγάτηρ, ὡς χοῆ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.
- ΧΟ.** ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνειδούς. 1560
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μῖμνει δὲ μῖμνοντος ἐν θρόνῳ Διοῦς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γάρ·
τίς ἂν γονὰν θυραῖον ἐκβάλοι δόμων; 1565
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.
- ΚΑ.** ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
ὄρκους θεμένῃ τάδε μὲν στέργειν, 1570
δύσκλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεάν
- 1530 — 1536. = 1560 — 1566.
1551 — 1559. = 1567 — 1576.

τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι·
 κτεάνων τε μέρος
 βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
 μανίας μελάθρων 1575
 ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ,

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 φαίην ἄν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγῃ,
 ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων 1580
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
 χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
 αὐτοῦ δ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει, 1585
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν
 τλήμων Θυέστης μοῖραν ἠὔρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανὼν πατρῶον αἰμάξαι πέδον.
 αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ 1590
 Ἄτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 τῶμῳ, κρεουργὸν ἡμᾶρ εὐθύμως ἄγειν
 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἄνθρακας κάθ' ἡμένοισι. 1595
 ἄσημ' ὁ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
 ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρᾳς, γένει.
 κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
 ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται. 1600
 λάκτισμα δείπνου δ' ἐνδίκως τιθεῖς ἄρᾳ.
 ἄρᾳτ' ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 ἐκ τῶνδ' ἐσσι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντ' ἔλειπε κἀθλίψα πατρὶ 1605
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.

- τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὦν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί, 1610
ιδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
- ΧΟ.** Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλευσαι φόνον.
οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκη τὸ σὸν κᾶρα 1615
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἄρας.
- ΑΙ.** σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν, εἰρημένον. 1620
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.
- ΧΟ.** γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων 1625
οἰκουρὸς εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνας ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
- ΑΙ.** καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῇ.
Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἤγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ, 1630
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεῖς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
- ΧΟ.** ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δράσσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; 1635
- ΑΙ.** τὸ γὰρ δολεῖν πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.
ἐγὼ δ' ὑποπτὸς ἐχθρὸς ἡ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρεῖαις οὐτι μοι σειραφόρον 1640
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύννοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

- ΧΟ. τί δῆ; τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνή
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων 1645
ἔκτειν'. Ὀρέστης ἄρ' αὖ βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρενυμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;
- ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.
εἴα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἑκάς τόδε. 1650
- ΧΟ. εἴα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
- ΑΙ. ἀλλὰ μὴν καὶ γὰρ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
- ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰροίμεθα.
- ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ δράσωμεν
κακά. 1654
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς δ' ἄλλης γ' ὑπάρχει· μηδ' ἔθ' αἵματώμεθα.
στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες πρὸς δόμους· πεπρωμένον,
πρὶν παθεῖν ἔρξαντα· κραίνειν χρῆν τάδ' ὥς
ἐπράξαμεν.
- εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλλης, δεχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
ᾧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
- ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ᾧδ' ἀπανθίσαι
κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντα τῆσδε γῆς.
- ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν
κακόν. 1665
- ΑΙ. ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
- ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθίνῃ μολεῖν.
- ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
- ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
- ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. 1670
- ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
- ΚΛ. μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

Notae ad Agamemnonem.

- v. 2 servavi scripturam Fl. *μῆκος, ἦν*.
v. 3 ἄγκασθεν = ἐν ἀγκάλαις.
v. 7 spurium esse Valckenarius vidit.
v. 14 recte Herm. *τί μήν;*
v. 19 δεσποτουμένου Enger.
v. 30 nihil mutavi.
v. 33 μοι dativus ethicus.
v. 66 Δαναοῖσιν ad sequ. v. trahendum esse vidit Enger.
v. 69 οὐδ' Herm. ὑποκαίων Casaub. οὔτε δακρύων omisit Herm. non recte. locum difficillimum unus Schneider recte interpretatus esse videtur, quem tamen nemo secutus est. Paris cum suis, ut iratos deos placaret, iterum atque iterum sacra fecerat et lacrimaverat. Sed nihilo magis dii placantur. Nam taurorum et ovium, sanguis non potest peccata abluere, quae interitu luenda sunt. Interitus Trojae a diis constitutus erat v. 814. Mortui igitur Trojani hostiae sunt, quas dii poscunt. ὄργαι non ira est, sed appetitus, studium, ἄπυρα ἱερὰ mortui Trojani sunt. similiter Ag. 1118 Agamemnon θῦμα est et, Sept. c. Th. 703 Eteocles dicit, sacro quod sua gens offerat, deos placari nullo, interitum suum diis acceptissimum munus esse.

- v. 78 οὐκ ἔνι χώρᾳ corruptum alii aliter emendaverunt. Tamen nulla emendatio satis probabilis. Scripsi οὐκ ἔνι θοῦρος. θοῦρος apud Hom. selemne Martis epitheton est. conf. etiam Sim. C. 107, 2 et 109, 2. A librorum scriptum certe non magis recedit θοῦρος quam χλωρῷ, πρῶραις.
- v. 90 οὐρανίων recte Enger in θυραίων mutavisse videtur.
- v. 97 λέξαις Hartung.
- v. 101 ἄγανὰ σαίνουσ' Butler.
- v. 103 τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Herm. In libris substantivum ad adjectivum suum transpositum est.
- v. 104 pro κράτος scribendum esse τέρας Franken et Heimsoeth viderunt.
- v. 105 ἐντελέων eo magis scribendum esse existimo, quod dii non solum eventum expeditionis portenderant, sed etiam magis fortunam Atridarum.
- v. 106 πειθὼ μολπᾶν scr. librorum vera videtur. Interpretor: dulces cantus.
- v. 107 ἄλκᾳ σύμφυτος αἰών Herm. placet tamen interpretatio simplicissima, ab aliis sane spreta: robusta est mea senectus. Quodsi antea dixerat, infirmiore se fuisse, quam ut expeditionis particeps fieret, nihil impedit, quominus ita interpreter. Nam senectus, sive robusta est sive infirma, ad bellum non jam idonea est. At infirmi senes ne cantare quidem valent. ad bellum sane chorus se infirmiore profitetur, non item ad cantum.
- v. 110 ad ξύμφρονα τάγαν conf. τὴν διπλὴν τυραννίδα Choeph. 973.
- v. 111 cum Dindorfio scripsi πράκτωρ.
- v. 119 ἐρικύμονα servavi.
- v. 122 πιστούς unice vere Lobeck.
- v. 124 πομπᾶς τ' ἀρχούς Butler.
- v. 134 οἴκῳ pro integro habeo. domo aquilarum id est domo Atridarum.
- v. 140 τόσον Flor. ἃ καλὰ mutavi in Ἑκάτα, quod est

cognomen Dianae Aesch. Suppl. 676. Tralaticiam illam de causa irae fabulam sequi poëta dedignatus aliam causam, cur deam Graecis irascentem faceret, invenit et significavit. Diana tutelariorum dea erat foetus et liberorum jam natorum. Quorum conditio in urbe expugnanda quum omnino miserrima, tum ab Atridis mutuenda erat, quorum alter Agamemnon Il. VI 59 haec profitetur: μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι etc. Talem eum futurum esse Diana ut dea praescivit. Itaque irata est.

v. 141 δρόσοισι λεπτοῖς Wellaueri conjectura unice vera.

v. 143 scripsi ὀβρικάλοισιν cui adjunxi Ἰγίε Δάλις, Παιάν. Ita enim scribendum esse vidit Schwerdt et ipse in hanc conjecturam incideram. Post ὀβρικάλοισιν, quae in libris leguntur usque ad Ἰήιον, a poeta nostro aliena sunt et magnam partem jam a Dindorfio damnata. Adscripta haec erant, ut nexus explicaretur, qui inter praecedentia et sequentia intercedit. Aliis missis si a poëta haec profecta essent, scriptum fuisset αἰτῶ, ut Schutzius emendavit. At scholiastes scripsit αἰτεῖ. Tota nota ita scribenda est: τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι. quae in textum recepta denuo explicata sunt velut τερπνὰ superscripto Ἀρτεμις, κρᾶναι addito τελέσαι. ad interpretandum τούτων αἰτεῖ ξύμβολα adscripta sunt δέξια μὲν κ. τ. λ. ab eo, qui totum locum non intellexit. Nam cogitavit de Homericis portentis. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι verto: precatur ut horum portenta secundet.

v. 146 praetuli ἐχενῆδας ἀπλοῖας, post σύμφυτον Dindf. satis probabiliter αἰνῶν addidit.

v. 165 τὸ ματᾶν ἄχθος Bl. Hoc non de sollicitudine chori accipio, sed τὸ ματᾶν ἄχθος mihi sunt inanes de deorum natura conceptae opiniones, quae inutile onus sunt.

v. 170 λελέξεται Herm.

- v. 191 *παλιρρόχοις* Ahrens.
- v. 210 *πόροις*, quod proposuit Enger eo magis scriptum fuisse existimo, quo facilius cum *ῥεέθροις* confundi potuit, ductus litterarum simillimi, deinde Bl. *πέλας βωμοῦ*.
- v. 216 *θέμις* corruptum est. Quod, ut explicarent interpretes, frustra sudaverunt. Attamen Dianam sacrum illud poscere patet. Itaque nihil probabilius est, quam "*Αρτεμις* superscriptum fuisse, cujus ultima pars cum genuina voce commixta effecit *θέμις*. Est autem illa vox *θεός*, quod reposui. ante h. v. *ἐπιθόμεῖ* scripsi.
- v. 236 *φυλακᾷ κατασχεῖν* Bl. „im Gewahrsam hatten.“
- v. 241 comma post *γραφαῖς* delevi. Similis est Iphigenia homini in tabula picta ita expresso, ut loqui velle videatur. Sed vinculis impedita non magis loqui potuit quam imago.
- v. 246 Enger recte *παιᾶνα*. Imploravit tunc muta oculis misericordiam patris. Sperabat autem eo magis fore, ut vitae suae pater parceret, quia antea semper post tertiam libationem paeane cum aliis felicem patris sortem exoptaverat. Post *ἔμελψεν* commate interpunxi. Hic enim protasis finitur. sequitur sententia qua *ἔμελψεν* explicatur. Apodosis deest, quia a crudeli facinore patris reformidat. Abruptam orationem si continuasset chorus, dixisset: quum staret ut imago in tabula picta, quae loqui velle videtur — letale vulnus accepit. Simili modo oratio abrupta v. 498.
- v. 498 Iphigenia quin interfecta sit, choro non minus dubium fuit quam Clytemnestrae 1555. Itaque patet post *ἔτιμα* nequaquam plenam interpunctionem ponendam esse.
- v. 251 *ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις* Bamb. deinde Ahrens *πρὸ χαιρέτω*.
- v. 253 etiamdum mendosus. vera conject. Herrm. *αὐγαῖς*

reposit. *σύνορθρον* quod restituerunt, vox Graaec non est. Tamen quin hic ortus solis, matutinum tempus commemoratum sit, non dubium. Itaque scripsi *ὄρθρος*, quod corruptum in *ἄρθρος* correctum est *ἄρθρον*. *σύν* vero dubium ad sequentem vocem tractum est. Quae si recte disputata sunt, jam apparet etiam *τορόν* corruptum esse, quod mutavi in *τοροῖς*. Aut aberravit describentis oculus ad *ἴσον* superscriptum aut correctum est postquam *ὄρθρος* in *ἄρθρον* corruptum est. ad *αὐγαῖς τορὸς* magis quadrat quam ad *ὄρθρος*.

v. 264 ut sol laeta luce noctis tenebras dissipat, ita etiam animi angores et sollicitudines, quibus noctu laboramus, jam ipsa illa luce. Accedit vero saepe ut solis instar laetus nuntius mane curas demat.

v. 272 *τί γὰρ τὸ πιστόν;* recte Prien.

v. 280 *ἀγγέλλων* Karsten.

v. 286 nihil mutavi in sequentibus Facio cum Herrm. *ἰσχυὺς* dixit, quasi de robusto cursore loqueretur. Qui, quum *πρὸς ἡδονὴν* currit, celeriter currit, verito: Nach Herzenslust. Additum est *πενύκη* explicative ita tamen, ut novum ornamentum addatur. opposuit enim statim voci *πενύκη*, cujus lux tenebriculosa proprie est, *τὸ χροσφογγὲς σέλας*. Pini tenebriculosa lux apperebat iis, qui laetum nuntium acceperunt, aurea, solis instar. Tumidior quidem oratio. at tumorem affectare Clytemnestrae est.

v. 301 recte Dindf. Hesychii glossam recepit.

v. 304 Praestare mihi visa est Stanleji conj. *μῆχαρ ἰζεσθαί*. *θεσμὸς* est constitutus numerus ut Suppl. 1035. *ἰζεσθαί* pro *ἰζειν* dictum non ita suspectum esse debet, quoniam Aeschylus media adamat. conf. *ἐρεσσομένοι* Ag. 413 *ἀφειμένων* Sept. 872 *στένομαι*.

v. 306 *Σαρωνικοῦ πορθμοῦ πρών* est ipse ille Aegiplancus in Megaride situs. Mittunt larga ligni copia congesta flammae barbam et incendunt Saronici sin. longe lateque conspectum collem, ut porro jaceret flammam

trans S. sinum. Scripsi *φλέγουσιν*. idem proposuit
Ortmann. deinde scripsi *ἐς τ' ἀφίκετο*. c. Stanl.

v. 312 probabilius est *δρομοί*. antea *τοιοίδε τοί μοι*
Schützius.

v. 319 *οὐς λέγεις* Bothe.

v. 326 *φυταλμίων παῖδες γερόντων* libr. scr. non mutavi.
Jis, qui negaverunt senes inter caesos commemorari,
nihil tribuendum. Nam quum jam salus urbis agere-
tur, etiam senes arma arripuerant velut ipse Priamus.
Superstites erant mulieres et infantes. Atque mulieres
jacebant super corporibus caesorum maritorum aut fra-
trum, infantes super senum. Ut varietatem adspectus
repraesentaret poëta, opposuit viris mulieres, senibus
infantes.

v. 334 post *πάλλον* plene interpunxit Enger deinde scripsit
ἐν δ'.

v. 336 praestat, quod Herm. olim conjecit, *ὥς δὲ δαίμονες*.
Hominibus praesertim militibus noctu vel maxime
cavendum est, itaque eorum somnus inquietus. In
diis ut omnia perfecta sunt, ita etiam somnus. Nam
insidiae iis non timendae sunt. Jupiter Hom. sane
dormire non potest Il. II, at mythologia sibi non
constat.

v. 340 *ἐλόντες* ante *οὐκ* transponere satius mihi visum est.

v. 343 recepi, quod Enger proposuit *θεοῖς δ' οὐκ ἀναμ-
πλάκητος*.

v. 350 *τήνδ'* Herm.

v. 360 *μέγα δουλείας* Glossema esse vidit Schütz.

v. 367 *ἔπραξεν* libri.

v. 374 *ἐκ γένους* Boissonad, praestat *ἐγγενῆς*. Apparuit
Paris oriundus e gente Laomedontis, qui adeo deorum
contemptor extitit, ut non solum pacta mercede Apol-
linem et Neptunum destitueret, sed etiam minas ad-
deret. Spiraverat igitur in eos Martem, in quos ne-
fas est, inflatus rebus nimis secundis.

v. 378 et 79 *ὥστ' ἀπαρκεῖν* Flor.

- v. 380 λαχόντι. Schuetz, sit mihi tantum sine noxa, ut sanae mentis compoti sufficiat.
- v. 387 πᾶν μάταιον Musgr.
- v. 396 τῶν δ' ἐπίστροφον δὲ scripsi.
- v. 409 τάδ' Auratus, Herm.
- v. 410 φιλόνορες στίβοι gressus maritum amantes id est ad maritum. torus jam desertus est nec jam Helena ad Menelaum venit.
- v. 412 Cum. Herm. scripsi πάρεστι σιγὰς ἀτίμους, ἄλοιδόρους deinde vero ἄδιστ' ἀφειμένων ἰδεῖν. ἄδιστ' post duo adjectiva in OC corruptum esse in ἄδιστος, nemini mirum esse debet. ἀφειμένων Medium sane non ita obvium. Tamen idem occurrere etiam Soph. Ant. 1165 credo. Quo loco, si medium esse statuis ἀφείται, mutatio subjecti vitatur. Praeterea ibi perquam aptum est. nam sua culpa res secundas Creon amisit. Fuga Helenae Menelaus ita moestitia obrutus fingitur, ut non, quod expectares, ira inflammatus, arma arripiat, sed omnium rerum incurius sedeat. Quidni? siverat, sibi elabi delicias suas, uxorem. ἀτίμος non ita dictum, quasi tauturnitas Menelao opprobrio vertenda esset, sed ut latinum „indignus“ apud Virgilium: indigna morte peremptus. ἄλοίδορος est, quum alii, quibus aliquid ereptum est, irati clamant, sed Menelaus prae dolore vocem rumpere non potest; nostri loci simillimus est Il XVIII ubi Achilles nuntio de Patrocli morte accepto moestissimus est. Idem vidit Todt.
- v. 414 multa quidem Menelaum solari possent, sed nihil iacturam sarcire potest. φάσμα de omni imagine dictum.
- v. 416 mulierum statuae quamvis venustae dolorem lenire non possunt. Oculi enim arguti, quibus animus maxime devincitur, desunt. conf. Soph. Ant. νικᾷ δ' ἐναργὲς βλεφάρων ἥμερος εὐλέκτρον νύμφης. Uhland similiter: können nicht das Auge heben, nicht das Wort der Liebe geben.

- v. 420 *πενθήμονες* libri, scripsi: *πενθήμον' ἐς. παρῆναι*
ἐς sexcenties legitur, sed etiam *ἐς* cum persona apud
Homerum saepius obvium est, apud nostrum Prom.
864 ubi Herm. sane emendavit.
- v. 421 *πάρεισιν δόκαι* Herm.
- v. 422 *ὄρᾳ* Prien.
- v. 426 *πτεροῖς ὀπαδοῦς* Dobraeus
- v. 429 *Ἑλλανίδος γᾶς* Herm. *συνορμένοις* dativus commodi.
- v. 430 *πλησικάρδιος* Schwerdt.
- v. 444 *εὐθέτους* Auratus.
- v. 454 *ἔμμορφοι* cum Palejo scripsi. Opponuntur enim ii,
quorum cineres urnis conditi domum reportantur iis,
qui non combusti integro corpore sepulti sunt, quibus,
ne in patria quidem terra (507) ut conderentur,
contigit.
- v. 470 *ὅσσοις* intactum reliqui. significat enim id, quod huic
loco consentaneum est, optimos, praeter ceteros con-
spicuos, ut Eum 1025 *ὄμμα πάσης χθονός*.
- v. 478 *εἴτε* Schneidew.
- v. 489 Qui hos versus choro tribuunt, facere non possunt,
quin 501 violenter mutant. Sane alibi chorus introeun-
tes nunciat, sane in tota scena Clytemnestra non loquitur.
At negari non potest eandem versibus 590—95 chori
verba ultima respicere. Optime autem fecit poëta, quod
a more sollemni recessit. Namquum statim initio Cly-
temnestram *ἀνδρόβουλον* appellasset eamque undique
virili animo praeditam repraesentaret etiam nostro
loco mulierem viris non solum parem sed etiam gra-
vitate superantem de iisque triumphantem exhibet.
viri pusillo animo de nuntio dubitaverant, dubitationes
refellere et levitatis opprobrio nulla re facilius se li-
berare potuit mulier grandis quam ipsa illa praeconis
advenientis adnuntiatione. Praeconis sane fuisset re-
ginam primam salutare, sed nimia laetitia de reditu
de quo desperaverat, abreptus neminem salutat, prae-
ter patriam terram et deos, Clytemnestra autem prius

- alloqui dedignata tacet. Nec omnino tam cupida est audiendi, quippe quae ipsa longam praeconis narrationem (598) declinet. Satis habet scire, regem reducem factum esse.
- v. 498 σοι optime se habet, *σημανεῖ σοι*.
- v. 504 δεκάτου Enger.
- v. 511 ἦσθ' Blomf.
- v. 520 τοισίδ'. scripsi cum Dindorfio καὶ νῦν. sensus certe est: εἶπεν πάλαι ἐδέξασθε, καὶ νῦν δέχεσθε.
- v. 539 χαίρω τε Herrm. praestat γε.
- v. 540 praeco quum jam in patria sit, non jam desiderio patriae laborare potest. Itaque ἐγύμνασεν de eo tempore intelligo, quo erat ad Trojam.
- v. 541 ait praeco, se tam vehementer tum laboravisse patriae desiderio, ut nunc, postquam sibi contigerit, ut in patriam redux factus sit, prae gaudio lacrimet. Itaque suspicor ὥς νῦν δακρύνειν.
- v. 542 dulcis erat morbus, quo affecti eratis.
- v. 543 interrogat praeco: quomodo morbus?
- v. 544 respondet chorus, quasi interrogavisset: quomodo dulcis? desiderabatis eos, qui vos desiderabant.
- v. 546 ait chorus, terram exercitum desiderare. idem tamen significat, id non desiderium amantium esse.
- v. 547 στρατῷ dativus commodi. quid metuis exercitui, ut gemas.
- v. 555 et 56 corruptos arguit jam prava rerum enumeratione. Neque jungi potuerunt μόχθους et δυσανλίας: jam vero κακοστροφῶτους nihil est. Itaque δυσανλίας in locum vocis κακοστροφῶτους transposui, hoc in illius, mutavi vero in κακὰ στρατοῦ. Labores enim et mala exercitus si enumerem, raras appellendi occasiones, mala cubilia etc.
- v. 557 κλαίοντες Stanl. κλαίειν et στένειν saepius juncta inveniuntur Ag. 18 Sept. 872.
- v. 560 λειμονίας Schuetz.
- v. 584 νοῦς Enger.

- v. 597 *κομοῦντες* Meinecke.
- v. 612 sane noluit dicere Clytemnestra, a caede se alienam esse sed ab adulterio quam quae maxime; at verba quibus haec dicit, ita sunt conformata, ut de caede spectatorum nemo non intelligere deberet. Ambigue dicto Clytemnestrae oratio absoluta est. Perperam sequentes duos versus eidem continuaverunt.
- v. 613 *τοιόσδε* Herm.
- v. 615 Praeconi chorus respondet versibus sedulo obscuriobus. Laudaverat ille Clytemnestram; chorus eam simulavisse et mentitam esse, aperte dicere non vult, at significare conatur praeconi, ejus de regina sententiam, qualem sibi ex ejus verbis finxisset, falsam esse. Dicit igitur: tu rerum imperitus es, ego peritus scio reginam inanes voces (mendacia) locutam esse. Opposita sunt *μανθάνοντι* et *τοροῖσιν ἑρμενεῦσιν*. atque *μανθάνων* est, qui discit — necdum scit, imperitus. *τοροὶ ἑρμηνεῖς* sunt arguti interpretes, quia rerum periti sunt. οὕτως: ut modo dixisti (*κόμπος ἀληθείης*) priorem versum sequitur posterior epentheticus. *εὐπρεπῶς λόγον* perspicue inanes voces (mediacia) locuta est. Tu reginae orationem *κόμπον ἀλεθῆ* habes rerum parum peritus, nos rerum periti et interpretari scientes perspectum habemus, eam *λόγον λέξαι*.
- v. 618 *νόστιμός τε* Herm.
- v. 656 *τυφῶ* genetivum ad *ζάλη* pertinere persuasum habeo. ad *τυφῶ* quadrat *ὀμβρόκτυπος*, itaque scripsi *ὀμβροκύνου*.
- v. 657 *κακοστρόβου* Herm.
- v. 662 *ἢ ἔξηγήσατο* Schütz.
- v. 674 libri *γὰρ* suspicor *ἄρ*.
- v. 676 *εἰ γοῦν* Vossius.
- v. 689 praetuli *ἐλένας*.
- v. 690 *ἄβροπῆνων* Salmasius.
- v. 714 *παμπορθῆ* Seidler.
- v. 715 *αἰῶνα φίλον πολιτᾶν* Herm. scripsi *φίλων. αἰῶνα*

quod sane ingeniose Ahrens et Schwerdt mutaverunt in *παιᾶνα*, servandum esse duxi, ne tollatur stricta responsio. v. 714 et v. 715 in unum conjungendi esse videntur. Sensus totius loci hic esse videtur: lacrimosam deplorat urbs vetusta, Paridem vocans *αἰνόλεπτρον ποπορθῆ* (id est qui infelicibus nuptiis urbem ad internecionem redegit), lacrimosam deplorat sortem, carorum civium miseram caedem passa.

v. 718 et 19 *λέοντος ἱνιν* Conington.

v. 723 *ἔσῃ* Casaubonus.

v. 728 *τρόπους τε* Enger.

v. 730 *μηλοφόνοισιν ἐν* Bothe.

v. 749 *θελξίθυμον* Enger.

v. 765 *ὑβριν* cum Ahrente ad sequ. versum traxi.

v. 766 pro *ὅταν* Klausen *ὅτε*.

v. 767 *νεαρά* ejecto cum Ahrente *φάος τόκου* scripsi.

v. 775 *βίον* cum Ahr. et Heims. ejeci.

v. 779 *προσέμολε* Herm.

v. 794 post *βιαζόμενοι* lacunam esse vidit Herm.

v. 801 *ἀπομούσως* audacior mihi videbaris. Musae enim Horat. III 4, 41 lene consilium dant. in mentis tabula Agamemnonem *ἀπομούσως βουλευόμενον* scripserat. Construo *ἀπομούσως* (*βουλευόμενος*) *οὐδ' εὔπραπίδων αἶακα νέμων*.

v. 803 vitiose libri *θράσος ἐκούσιον*. neque emendatio neque interpretatio satis placebat. Itaque scripsi *θράσος οὐδὲν ὅσιον* quod a scr. libr. non nimis discedit, nisi quod *οὐδ'* adjeci. At syllabam excidisse metrum docet. *θνήσκουσι* libr. scripsi *θνητοῖσι*. Construo ita: *κομίζων θράσος οὐδὲν ὅσιον θνητοῖσι ἀνδράσι*. gerens animum, quem gerere hominibus mortalibus nequaquam fas est, id est quum audacior esses, quam mortali fas est.

v. 806 recte se habere videtur. Omnia mortales ad eventum judicant, qui si prosper fuerit, facinoris auctor laudatur. Nostro loco, quae ab hominibus tribuitur auctori, fa-

cinori ipsi tributum est. Similiter nos: das Werk lobt den Meister.

v. 813 vulgarem interpretationem unice probo, conf. Teogn.
63 ἀπὸ γλώσσης φίλος.

v. 817 χεῖρ calculi, sententiae. Suppl. 604.

v. 822 ἄρπαγὰς Tyrwhitt. scripsi ἄρπαγὰς ὑπερκόπως.
non intererat, ut Graeci retia praestantia disponderent,
sed ut Troja malum facinus lueret. dicit igitur Aga-
memnon, Trojam merito plus rapinas luisse. Quod
sequitur καὶ, explicativum. Explicatur autem ὑπερ-
κόπως ἐπραξάμεσθαι. Cernitur magnitudo vindictae
in eo, quod propter mulierculam tota urbs, tam nobilis
interiit. conf. Suppl. 475.

v. 839 Expertus sum inanes simulatores eos, qui ex animo
mihi amici esse videbantur.

v. 850 πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου Porson.

v. 868 scripsi φάτει, 'τέτρωτ' ἄν. ἐτέτρωτ' ἄν πλέω τραύ-
ματα. τέτρωται conj displicet.

v. 871 Weil damnavit.

v. 876 λελημμένης servavi, nisi quod pro ης scripsi ας,
jungo cum ἀρτάνας, vehementer arreptas. ἄλλοι
κληδόνες.

v. 878 πιστωμάτων Herm.

v. 896 scripsi τόνδ' ἐμὸν.

v. 899 scripsi ἀκτὴν.

v. 930 Recepta Weili et Blomfieldi conj. scripsi εἶπον, τάδ'
ὥς πράσσοιμ' ἄνευ θάρσους ἐγώ. facerem haec
non sine metu. dixi.

v. 933 δείσας ἄρ' Bamberger.

v. 942 non mutavi. dixerat Clytemnestra: victores decet, se
vincere pati, continuasset: et talem victoriam ego nunc
expeto. At hanc orationis partem Agamemnon ei
surripuit ita, ut hoc ipsum ex Clyt. quaereret. deinde
μὴν σὸν παρεῖς, sane tuum.

v. 948 δωματοφθορεῖν Schütz.

v. 950 τοῦμὸν Emperius.

v. 951 sensus non potest esse: horum satis habet domus. Nam ridiculum esset, si domus stragulis abundare diceretur, quasi aliis non ita abundaret. Praeterea *πένεσθαι* κ. τ. λ. inopia laborare domus nescit, oppositionem talem poscit: opulenta est domus. Itaque recte Blomf. *οἶκῳ τῷδε*. Quod dicunt, non dici posse *ὑπάρχει ἔχειν*, ex parte verum est. Nihil offensionis habet *οἶκῳ ὑπάρχει πλοῦτος*. At pro substantivo *πλοῦτος* dixit *ἔχειν*. *ἔχων* = *πλούσιος* S. Ajax. 154.

v. 965 *μηχανωμένη* Auratus, idem v. 967 *ὑπερτείνουσα*.

v. 980 *ἀποπτύσας* Fl.

v. 983 *χρόνος* libri, scripsi *τρόμος*, post *θρόνον* commate interpungo. Construo: *τρόμος δὲ ἵζει, ἐπεὶ*. initio antistrophae chorus significat, etiam postquam redux factus sit rex, nihilo minus se sollicitum esse, dicit igitur, post reditum regis omnes curas evanescere debuisse. Itaque antea metuerat, ne quid absenti regi accideret, metuendum igitur erat statim, postquam naves profectae sunt.

v. 984 *ξὺν ἐμβολαῖς* Herm.

v. 985 *ψάμμον εἰς* scripsi. jam quaeritur, quid sint *ἐμβολαὶ προμνησίων εἰς ψάμμον*. Quum naves deductae profecturae essent, retinacula, quibus ad littus alligatae essent, solvebantur. Jaciebant igitur retinacula expedita in arenam, inde in navem trahebantur. *ἀνάτα* sive *ἀνάτας* sine dubio vitiosum. aberravit describentis oculus in suprascriptum *ἐμβολαῖς*. scripsi *ἄκατοι*. Vicissim ex *ἄκατοι* hoc modo corruptum est *βολαῖς* in *βολοῖς*. venio ad *παρήβησαν*, quod graecam vocem esse, nego. ortum autem ex *ἔβησαν* quod ad sensum recte se habet. Neque tamen dubito, quin haec vox mera glossa sit alius verbi, quod *πορεύθησαν* fuisse credo. *παρήβησαν* igitur confusio est utriusque vocis. Verto: Bangigkeit (erfüllte und) erfüllt mein Herz, seit mit dem Hineinwerfen der Ankertaue in

den Sand die Schiffe abfahren als auf den Schiffen
das Heer vor Ilios zog.

v. 996 *πρὸς* nullo modo ferendum, tota sententia contorta.
Itaque scripsi *ποτ'*, quod si extabat in libris, facile
id librarius pro *πρὸς* habere potuit et superscripsit
πρὸς, quod deinde *ποτ'* expulit. Jungenda sunt
οὗτοι ποτ' = nullo pacto. Post *ποτ* semicolo in-
terpunxi. Pro *ἐνδίκαις* restitui *ἐκδίκαις*. *τελεσφό-
ροις* vulgo perperam ad *δίναις* tractum pertinet ad
φρεσίν. Sensus totius loci hic est: Praecordia vero
mea nullo pacto frustra anguntur. Circumagitur ver-
tice cor metu consiliorum sceleratorum, quae in eo
sunt, ut rata fiant. Praecedentia pluralia ansam prae-
buerunt etiam *δίναις* corrumpendi. Ferri enim tot
pluralia nequaquam possunt, itaque scripsi *δίνᾱ*, ad
quod conf. Eum. 569.

v. 998 et 999 verum vidit Emperius, cuius conj. *δὲ τὰδ'* ἐξ
recepi. *τὰδ'* in *ἀπ'* corruptum erat, nec duae prae-
positiones ferri potuerunt. Itaque ambigebant inter
utramque. Precor vero ut, quae metuo, irrita cadant.

v. 1001 Paeones restituit Herm., at quoniam sequens versus
anapaesticus est, omisso *γὰρ* etiam hunc in anapaesti-
cum mutavi. „difficillimum profecto est nimis bonae
valetudinis sitim explere, si quis ad hunc finem
aspirat.“

v. 1002 post *γὰρ* inserui *ἄγαν*, quod traho ad *ἐρείδει*: nam
nimis urget morbus vicinus.

v. 1005 *καὶ* mutavi in *καὶ*, nam etiam hunc anapaesticum
esse persuasum habeo. Continuo usque ad *ἀνδρὸς*
καὶ πότμος εὐθυπορῶν ἀνδρὸς κ. τ. λ. et vitae
navis semper secundis ventis usa. Inter *ἀνδρὸς* et
ἔπαισεν lacunam esse statuendum. Nam ad *ἔρμα*
desideratur accuratior definitio. Quid reponendum
sit, apparet ex Eum. 564, 539 Ag. 383. Postea
τελέως inserui, ut metrum evaderet *τὸ δίκας*
τελέως.

v. 1007 parvemicus esse debet et evadit facili mutatione
προσέπαισεν ἄφαντον ἐς ἔρμα. Atque *προσέ-
 πεσεν* ἐς Soph. dixit. Jam videamus de sensu.
 perspexerat chorus v. 995 se non immerito angi.
 de Clytemnestra quid sibi videatur, antea jam ex-
 posuerat v. 546 v. 615. Agamemnon autem modo
 fastigium felicitatis assecutus eo magis sollicitudinem
 chori excitat. Nam divinis legibus nimia felicitas
 hominibus fatalis cavenda est. Caventur autem ni-
 miae felicitatis pericula, si quis ipse ejus partem
 abjecerit. Talis jactura sarciri potest, non sarciri
 potest jactura vitae. Haec omnia non diserte qui-
 dem de Agamemnone dicit, sed ita, ut nemo non
 illum intelligere possit. Ad totum carmen recte
 perspiciendum non mediocriter facit, ut, non chorum
 ipsum, sed daemonem, qui illum invaserit, loqui,
 teneamus. Quo factum est, ut vaticinetur, de qui-
 bus postea ipse dubius est. Suadet hanc rationem
 statim exordium.

v. 1011 pro *δόμος* scripsi *δ'όμως*.

v. 1019 prima antisystematis verba eam speciem prae se
 ferunt, ut, a grammatico ad nexum ordinata esse
 mihi certum sit, idem pro *χθόν'* posuit *γᾶν*. omissa
πесόν talis evadit versus *τὸ δ' ἐπὶ χθόν' ἄπαξ
 θανάσιμον*. sequi debet vox a vocali exordiens
ἀνδρός. Continuo *προπάροιθε πесόν*.

v. 1022 Etiam si metrum, deesse aliquid non doceret, *τὸν
 ὀρθοδαῆ* tam nude poetam scripsisse, vix creden-
 dum esset. Quoniam autem non dubium est, quin
 Aesculapius ὁ ὀρθοδαῆς sit, non dubitavi reponere
τὸν Παιῶν'. οὐδέ mutavi in *εὗτε*, idem vidit
 Schwerdt, alii.

v. 1023 *τῶν* et sensum et metrum turbat.

v. 1024 paroemiacus esse debet. *ἐπ' εὐλαβείᾳ* glossa. *αὕτ'
 ἔπαυσεν* mutavi in *κατέπαυσεν*. Inter *Ζεὺς* et
 hanc vocem lacuna, inserui *αἰῶνος*. interemto vitam

restituere nemo potest, inde ex eo tempore, quo
Jupiter Aesculapium vita privavit.

v. 1026 *μοῦσαν* Schwerdt.

v. 1031 praestat ἐτ' ἐλπομένα.

v. 1041 Engeri conj. recepi.

v. 1048 ἐντὸς γὰρ scripsi.

v. 1052 deleta interpunctione post *κεκτημένη* commate post
φρενῶν interpunxi. Si in animo scit linguam.

v. 1055 *σχολήν* Wieseler.

v. 1057 *φλόγας* Schneid.

v. 1073 *Ἀπόλλων* Herm. hic et in sequ.

v. 1084 *περ ἐν* Schütz.

v. 1091 *τε κακὰ κ' ἀρτάνας* Herm.

Cassandra non ita de singulis facinoribus cogitat, sed
Atridarum domum eam significare vult. quae ne ab
atrocissimis quidem facinoribus reformidet, cujus in-
colae et aliis et sibi ipsi mortem paraverunt. Multa
jam nefaria vidit, mox, quae cetera superet, Agamem-
nonis caedem, videbit. ad *ἀνδρσοφαγεῖον* suppleo
στέγην cum Herm. deinde scripsi: *χαίμάτων ῥαν-
τήρον* ein Dach, welches den Mann morden und
sein Blut verspritzen wird.

v. 1099 *ῥῆσμεν* Porson.

v. 1101 *τόδ' ἄχος νέον* Enger.

v. 1115 γ' ejicit Dindorf.

v. 1122 quoniam chori sanguis non funditur, restituendam
putavi comparisonem. Comparat se chorus cum
moriente. Ut enim morientis sanguis, qui telo ictus
humi corrui, non jam ad normam circumagitur, ita
suum sanguinem prae anxietate citissimo flumine ad
cor ruere dicit. Itaque scripsi ὥστε γὰρ prioris
glossa est ἄτε. dicendum autem erat ἐπὶ καρδίαν
ἐδραμέ μοι σταγὼν ὡς δορὶ πτωσίμῳ, ὃς ξυνά-
νύτει sed usus est comparatione compendiaria. δορὶ
πτώσιμος Herm. unice recte.

v. 1129 interpunctione post *κῦτει* deleta virgulam posui post

λέβητος, deinde τὸ πᾶν scripsi. Nam his Cas. narrationem de Agamemnonis fato absolvit et ad suum ipsius in sequentibus se transfert. τὸ πᾶν σοι λέγω idem significat quod aliis locis πάντ' ἔχεις λόγον.

- v. 1137 ἐπεγχέασα Med. scripsi ὑπ' ἔγχεος,
- v. 1143 φιλοίκτοις cum med. omisi.
- v. 1147 Bl. emendationem recepi.
- v. 1153 libri ὁμοῦ τ' scripsi ὁμως.
- v. 1163 ἀνθρώπων scripsi ἄν θρόον.
- v. 1164 ὅπως Herm., qui tamen δῆγματι minus recte emendavit in δάνει. ξίφει scripsi.
- v. 1166 libri mendose θρεομένας, scripsi ὀρόμενα. facile confunduntur O et Θ. tum σ in fine factum ex iterato θ vocis θαύματ'. Constructionem expedivit Herm. πέπληγμαι idem valet ac ἐκπέπληγμαι, inde pendet κακὰ ὀρόμενα δυσαλγεῖ τύχα. terrore me perculerunt mala flebilis infesta fortuna exorta. deinde scripsi θαῦμα δ'. Conf. 1408 et Sept. 87.
- v. 1172 versum desperatum restituisset mihi videor: ἐγὼ δὲ θερμόν ἐν τάχει πέδον βαλῶ. Atque θερμόνους ortum videtur ex superscripto: οὔσα νεκρά.
- v. 1174 καὶ supervacaneum et responsioni adversans eieci. deinde transposui κακοφρονῶν σέ τις.
- v. 1182 pro πήματος scripsi τ' ἡματος et deinde μείζω. alluet vaticinium ratum factum ad hujus diei lucem et multo magis vos commovebit quam verba mea, quibus calamitatem vaticinatus sum. In unum fluxerunt res comparata et comparanda. Itaque μείζω de vaticinio dictum, quod dicendum erat de unda.
- v. 1194 κυρῶ Ahrens.
- v. 1196 librorum script. servata λόγῳ traho ad προῦμόσας. jure jurando praemisso testare, me scire.
- v. 1198 ὄρκου πῆγμα Auratns.
- v. 1200 ἀλλόθρου non ad πόλιν sed ad σέ trahendum erat.

- v. 1226 praestat, quod Rohman proposuit, inserere *κακοῖς φρένα*.
- v. 1230 scripsi *τεῦξέν οἱ* nec scit rex, *οἷα λέξασα οἷα ἔτευξεν*.
- v. 1231 *τοιάδε τόλμα*. Enger.
- v. 1235 nihil mutavi, nisi quid C adjeci et *δαιτρον* scr.
- v. 1236 *ὥσπερ* et deinde *δοκοῦσα* Enger.
- v. 1244 ad *ἀληθῶς* ex *ἐξηκασμένα* suppleo *λεγόμενα*, illud vero verto: ad probabilitatem ficta.
- v. 1252 Hartungi emendationem recepi.
- v. 1253 idem *τοὺς γὰρ τελοῦντας*.
- v. 1256 cum Stanlejo scripsi *δέμας*, cum Thierschio *με*, ut *οἷον* corripitur. In hiatu offensio nulla. Verto: „vae, ut ignis pervadit corpus meum“, sed dubitatio manet.
- v. 1261 *πότῳ* Auratus.
- v. 1263 *ἀντιτίσασθαι* Blomf. *ἡ ἀπεύχεται* Dind. recte. Nam jam nunc precatur.
- v. 1267 *ἄτης* Stanl.
- v. 1270 *γέμε* Auratus. *γε* si cui loco, huic convenit. postquam quidem vidisti.
- v. 1271 *μέγα* Herm.
- v. 1272 *φίλων ὕπ'*, Wellauer. Eo magis Cassandra dolebat quod a carissimis deridebatur, quos vaticiniis servare voluerat, qui omnes passim eam deridebant. Pro *μάτην* scripsi *μαθεῖν* conf. Pers 247.
- v. 1273 et 74 Facio cum Herm. nisi quod commate post *φοιτᾶς* deleto hoc ad *ἀγύρτρια* traho. circumvagans saga.
- v. 1278 *θερμόν* Schütz.
- v. 1284 cum Dind. recepi *ἄραρε γὰρ τις*.
- v. 1285 *ἄξειν νιν* Vict.
- v. 1286 *κάτοκνος* pro vera emendatione habeo. Nam sensus est: ceteri interierunt, ego quid moram interpono, quin mortem obeam?
- v. 1288 *εἶλον* Musgr.

- v. 1290 *ιοῦσα καὶ γὰρ* Heath.
- v. 1313 aperte corruptus. scripsi: *Ἀλλ' εἶμι δὴ νόμοισι*,
sed jam introeo satis lamentata naeniis etc.
- v. 1317 *μαρτυροῦντε* Orelli.
- v. 1324 *τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους* scripsi.
- v. 1325 *φονεῦσι τοῖς ἐμοῦ τίνειν ὁμῶς*. de ὁμῶς conf.
Choeph. 385. ut suam, servae caedem nemo moretur
sed levem ducat, ita vicissim Clytemnestrae et Aegi-
sthi caedem ne quis moretur, a Sole expetit. Atque
ignobili morte Aegisthus exstigitur Choeph. 989.
τίνειν solvere. Conf. Ch. 551. Quod ex hoc loco
Herm. *ἀσκέυοις* Hesychii glossam depromptam esse
putat, vix probabile erit. occurrit *ἄσκευον* Sophoc.
Electra 34. Itaque fortasse erravit Hesychius Aeschilo
tribuens, quod Sophoclis est.
- v. 1328 *σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν* Wicseler. *δυστυχεῖ* Porson.
- v. 1341 *τίς ποτ* Ahrens et Herm.
- v. 1347 *ἂν πως* Herm. *βουλεύματ' ἧ* Enger.
- v. 1375 *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* Elmejus.
- v. 1376 *κρείσσον'* Halm.
- v. 1387 *Διὸς* Enger.
- v. 1388 *ὀρυγάνει* Herm.
- v. 1395 *εἰ δ' ἦν πρεπόντως*, Vossius.
- v. 1396 *τῷδ'* Tyrwith. Si omnino fas esset, pro occisso
homine diis libare, pro hoc libationem deberem, ma-
gis quam deberem.
- v. 1400 certum est in antistropha *ἄτιτον* scribendum esse.
Herm. et Seidler *ἀπόπολις. ἀπότμους* scripsi v.
ad 1512.
- v. 1422 Si non spurius at certe ab hoc loco alienus. optime
conveniret, si post v. 1651 insereretur ita confor-
matus: *ἴσθι τοι τοιαῦτ' ἀπειλῶν ὥς παρῆσκειν-
ασμένοις*.
- v. 1428 *λίπος* Porson, *ἐμπρέπειν* Herm. restat ineptissimum
ἐπ' ὀμμάτων. oculi si adpersi fuissent sanguine,

- statim abstersisset, quia cernere non potuisset. et aliis locis dicit ἐμπρέπειν sanguinem εἵμασιν. Itaque non dubitavi εἶθ' αἱμάτων εἵμασιν restituere.
- v. 1434 φόβον Herm. ἐμπατεῖν Vict. μέλαθρ' ἐς. ipse.
- v. 1446 ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν adduxit Cassandram ut haberet praeter me, deliciarum, quas ex me percepit, torale condimentum.
- v. 1450 ἄν ἡμῖν Emperius.
- v. 1453 πολέα Enger et Wiseler, καὶ Franzius omiserat
- v. 1454 γυναικὸς ejeci ut glossam. Nemo non sponte intelligit, regem per uxorem interemtum esse.
- v. 1455 παρανόμους Heimsoeth παρ' ὄνομ' οὖσ' esse vidit. Itaque restitui κατ' ἐπωνυμίαν Conf. Sept. 829.
- v. 1458 post hunc v. lacunam esse vidit Herm. Sensus patet: multis ad Trojam interitum paravit, nunc vero etiam Agamemnoni, cujus caede opus suum coronaverit. Itaque suspicor νῦν δὲ τελείαν τὴν Ἀγαμέμνονος.
- v. 1459 ἦ inseruit Herm.
- v. 1460 pro δόμοις scripsi οἴκοις, ut responsionem restituerem.
- v. 1461 libri ἔρις ἐρίδματος, ἐρι repetitum omisi, δματος mutavi in δάμαρτος, rixa uxoris, viri calamitas.
- v. 1470 daemon, qui in domos irruis et per mulieres imperium saevo animo tuo conveniens in me exerces, quod cor meum mordeat. γυναικὸς Schütz proposuit.
- v. 1474 in ὕμνεϊν dittographia ὕμν repetitum est. restat ειν, quod mutavi in αῖν. deest nihil.
- v. 1479 νεῖρη Casaubonus.
- v. 1481 οἰκονόμον Schneidew.
- v. 1498 μηκέτι λεχθῆ δ' Herm.
- v. 1512 παρήξει Schneidew. πάχνα κουροβόρῳ dictum ut πόροις παρθενοσφάγοις. Facere non possum hoc loco, quin redeam ad v. 1400. Conferendae sunt ἄποτμοι ἀραὶ cum λευσίμαις ἀραῖς quarum hae sunt ἀραὶ eorum, qui lapidationem, illae eorum, qui κακὸν πότμον imprecantur. Oppositae sunt ἄποτ-

μοι ἄρα παιᾶνι εὐπότμῳ Ag 245. Nam paeon
εὐπότμος est paeon ejus qui felicem vitae sortem
alicui precatur.

v. 1521 et 22 damnavit Seidler.

v. 1526 cum Herm. feci.

v. 1531 εὐπαλάμων μεριμνᾶν Enger.

v. 1536 θηγάναις μάχαιραν Musgr.

v. 1538 εἶθε μ' Herm. ex Farn.

v. 1547 αἶνον scripsi.

v. 1549 σὺν δάκρυσιν Porson.

v. 1565 θυραῖον Schneidew, ἄραῖον Herm. quid praestet,
vix dicam.

v. 1566 πρὸς ἄτα Blomf.

v. 1574 δὲ Auratus.

v. 1576 feci cum Erfurdtio.

v. 1590 αὐτός· Blomf.

v. 1591 a Schützio damnatus.

v. 1595 ἄνθρακας scripsi, deinde κᾶθ' ἡμένοισι. Ut torre-
rentur, liberi positi erant in carbonibus, in quibus
sedere videbantur; sedentibus, ne corpora dignoscere
posset pater, qualia essent, superne (ἄνωθεν) manus
et pedes avellit.

v. 1596 ἄσημ'· ὁ δ' Dind., omisi interpunctionem.

v. 1599 σφαγὴν Hartung.

v. 1601 et 2 feci cum Schneidew. suo jure autem epulas im-
precatione turbans etc.

v. 1605 ὄντ' ἔλειπε κᾶθλίῳ scripsi.

v. 1612—16 unum versum deesse vidit Herm. et Well.

v. 1620 de εἰρημένον postposito conf. Oed. Col. 139. In-
telliges, quam grave sit aetate tam provecto sana
ratione uti discere, ut est in proverbio.

v. 1624 πταίσας Butler. v. 1625 μένων Wieseler.

v. 1638 ἐκ τῶν δὲ cum Dindorf. recepi, versum deesse in
oratione Aegisthi Herm. vidit.

v. 1643 interrogationis signo post τί δὴ interpunxit Schütz.

v. 1644 νιν Spanh.

v. 1649 post hunc versum responsam chori excidisse statuunt. rationes non ita cogentes sunt. Potuit statim Aegisthus continuare εἶα κ. τ. λ. Res dubia. Tamen hoc illo mihi probabilius est. Chori verbi Aegisthus ita intellexerat, quasi Chorus dixisset, se ipsum Orestem arcessere velle. Eo usque convicia sola in Aegisthum congesserat, nunc vero caedem paraturus esse videbatur (τάδε = καὶ τάδε). Itaque satellites armatos statim contra chorum progredi jubet.

v. 1655 μηδ' ἔθ Blomf.

v. 1657 στεῖχε καὶ σὺ χοῖ Franz. πεπρωμένους ferri nequit, nec dum emendatum, quia sequentem versum non intellexerunt. πρὶν trahendum est ad ἔρξαντα quod libri praebent, ut formula illa evadat (Ag. 1564) πρὶν ἔρξαντα παθεῖν. Pendet Acc. c. Inf. ex πεπρωμένον. Fatali lege sancitum est, ut, qui nefas commiserit, patiatur. ad πρὶν insolentius positum conf. Ag. 129, Sept. 560. deinde libri καιρόν, scripsi κραίνειν. Perficere haec ita necesse erat, ut egimus. ad κραίνειν et πράσσειν juncta conf. Ag. 379, Suppl. 91. Agamemnonem sane interimere fatali lege coacti eramus, sed alias caedes patrare nolumus.

v. 1659 δεχοίμεθ' Herm. Martin.

v. 1564 suo loco reliqui, addidi vero τῇσδε γῆς ut hoc ipsum chorus urgeat. δέ post γνώμης deleui ut sensus evadat: at hos talia convicia in me congere, sana ratione me destitutum esse.

Corrigenda.

v. 14 et v. 85 τί. v. 68 ἔστι. v. 131 οἶον. v. 153 γὰρ. v. 175 φρενῶν. v. 253 σὺν. v. 280 τάχος. v. 340 αὐθις. v. 828 ἔλειξεν. v. 1096 βρέφη. v. 1113 ἀμυχανῶ. v. 1272 μαθεῖν. v. 1285 κειμένον.


~~~~~  
**VRATISLAVIE.**

TYPIS A. NEUMANNI.  
~~~~~


Aeschylus

Aeschyli Agamemnomem Recensuit, notas adjecit [Weil]auch

Vratislaviae 1868

A.gr.a. 81

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232283-2